

[Indenrigsministeren.]

synsudøvelsen, og det vil kunne sikres, at administrative erfaringer får en videre udbredelse.

Efter forslaget er der lagt vægt på at give kommunerne en friere stilling i forhold til tilsynsmyndighederne end efter den gældende lovgivning, og det hænger som nævnt sammen med de større og mere bæredygtige enheder, der bliver en følge af inddelingsreformen. Specielt for kommuner, der vil basere deres anlægsvirksomhed på en væsentlig grad af selvfinansiering, er et lempet tilsyn fundet rimeligt.

Blandt de foreslåede lempelser i tilsynsbestemmelserne kan fremhæves, at kommunerne uden samtykke kan optage visse lån, der afvikles over driftsregnskabet, og at kommunerne får en friere dispositionsret over fondsmidler, og at visse ejendomsdispositioner af indenrigsministeren kan fritages for kravet om samtykke. Specielt for sognekommunerne indebærer forslaget endvidere, at en del særlige beføjelser, tilsynsmyndigheden hidtil har haft over for disse kommuner, f. eks. med hensyn til pålæg om forhøjelse af skatteudskrivningen, bortfalder.

Styrelsesloven skal i øvrigt først træde i kraft samtidig med den nye kommuneinddeling, d. v. s. principielt den 1. april 1970. Der er dog åbnet mulighed for, at loven eller dele af loven kan sættes i kraft for visse kommuner inden dette tidspunkt som en naturlig konsekvens af, at kommunalreformen kan gennemføres tidligere, hvis der inden for enkelte amter kan opnås enighed herom.

Lovforslagene kan ikke gennemføres i dette folketingsår, og det er tanken at benytte tiden — indtil genfremsættelsen til efteråret — til at søge enkelte bestemmelser i styrelsesloven afbalanceret med bestemmelser i særlovgivningen. Hele lovkomplekset skal i øvrigt forelægges og drøftes bl. a. med de enkelte fagministerier, og man må derfor ikke udelukke visse ændringer i de lovforslag, der fremsættes i næste folketingsår.

En gennemførelse af kommunalreformen i overensstemmelse med de to lovforslag vil forudsætte en ret omfattende revision af den øvrige lovgivning, som i vidt omfang bygger på den nuværende kommunale inddeling og

opdelingen i de forskellige kommunetyper. Kommissionen har peget på det ønskelige i, at den revision — ligesom de nødvendige ændringer i opgave- og byrdefordelingen mellem stat og kommune, i skattesystemet etc. — vil kunne komme til at foregå i et nært samarbejde med de kommunale organisationer og indenrigsministeriet, eventuelt via den foreslåede kommunalreformkommission. Det vil være af stor værdi, om dette arbejde søges koordineret, og jeg har bl. a. derfor bedt kommunallovskommissionen om at blive siddende for at kunne tage del i arbejdet af den karakter, der måtte vise sig, inden kommunalreformkommissionen kan etableres.

Idet jeg i øvrigt om de nærmere enkeltheder tillader mig at henvise til de to lovforslag og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslagene til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til ministeren for kulturelle anliggender, for at han kan give tinget den tidligere anmeldte redegørelse.

Ministeren for kulturelle anliggender (Sølvhøj): Som nævnt under tingets drøftelse af forespørgsel vedrørende TV-avisen i november sidste år finder jeg det helt naturligt og rigtigt, at der med passende mellemrum finder en principiel debat sted i folketinget om radioens og fjernsynets virksomhed.

Radio og fjernsyn er af den allerstørste betydning som kulturformidlere og nyhedsformidlere, hvis opinionsdannende og smagsdannende evne er overordentlig stor. Det er derfor af stor værdi, at offentligheden med kritiske øjne følger, hvad der foregår inden for dette vigtige kulturelle område i vort folkestyre. Lige så vigtigt er det, at de principielle spørgsmål drøftes i folketinget. Radio og fjernsyn har i det seneste tiår undergået en vældig udvikling, og alt tyder på, at udviklingen vil tage endnu mere fart i de år, der kommer. Jeg er derfor glad for på dette tidspunkt med denne redegørelse at kunne fremlægge et principielt syn på vilkårene for radio og fjernsyn i Danmark.

Danmarks radios stilling og vilkår er senest fastlagt i loven om radiospredning af 11. juni 1959. Denne lov er som sine forgængere en rammelov, der fastlægger visse